

פְּרֻשֵׁת עֵינַי חַמְד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת עין חמד - אגודת ציון

רפואה שלמה לרשל"צ הרב מרדכי צמח בן מזל שליט"א

פְּרֻשֵׁת שְׁלַח לְךָ - שְׁמִירַת הָעֵינַיִם

"וְלֹא-תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם"

שלבו נמצא- שם הוא.

מבואר בילקוט (פרשת ויחי) מעשה ברבי מתיא בן חרש, שהיה יושב בבית המדרש ועוסק בתורה, והיה זיו פניו דומה לחמה וקלסתר פניו למלאכי השרת, ואמרו מימיו לא נשא עיני לאשה בעולם. עבר השטן ואמר: "אפשר אדם זה לא חטא?", וביקש רשות מהקב"ה שייתן לו לנסותו. אמר לו הקב"ה: "אינך יכול לו", ולמרות זאת אמר לו: "לך". נדמה השטן כאשה יפה, שלא הייתה כדמותה בעולם. נעמדה לפניו- הפך פניו לאחוריו, ושוב עמד מאחוריו הפך פניו לצדדים. ואז אמר רבי מתיא: "מתיירא אני שמא יגבר עלי יצרי ויחטיאני", מה עשה אותו צדיק? ביקש מאחד מתלמידיו שיביא לו אש ומסמר, הביא לו ונתנם לתוך עינו. כיוון שראה השטן כך נפל לאחוריו, באותה שעה קרא הקב"ה למלאך רפאל לבוא ולרפאותו, לא הסכים רבי מתיא, עד שהבטיחו ששוב לא ישלוט בו יצר הרע.

אצל יוסף הצדיק נאמר: "וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ, וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה". מקשה רבי חיים שמואלביץ זצ"ל: לכאורה מדוע לא חטף את בגדו ורק לאחר מכן היה עליו לברוח וכך לא הייתה יכולה להעליל עליו עלילות? מתרץ הרב, שלא רצה יוסף להעמיד עצמו במקום ניסיון אפילו לעוד רגע אחד, שכן צריך לברוח ממקום הניסיון כמו מאש. ולא כאותם שאומרים: "בי זה לא יפגע ועליו זה לא ישפיע".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

הוזחרנו כאן מלתור אחר מחשבת הלב וראית העיניים. ולכאורה צריך להבין, הרי היה צריך להיאמר קודם בפסוק "וְלֹא-תִתּוֹרוּ אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" ורק לאחר מכן "אַחֲרֵי לְבַבְכֶם", שהרי העיניים ראות תחילה והלב חומד וכלי מעשה גומרים? מבאר הרב דסלר זצ"ל בספרו מכתב מאליהו, שמכאן רואים כלל ויסוד חשוב, אדם מביט במקום שלבו חפץ להביט תחילה ואז ממילא עיניו ראות, כמו שילד מוצא ברחוב מיני משחקים קטנים שאנו המבוגרים כלל לא רואים ולא מוצאים, היות ומחשבתו של הילד בדברים הללו. הוא הדין כאן- ראיית העין קודמת היות ומחשבתו נמצאת שם לכוון אותה.

ואפשר להביא ראיה לרעיון זה, כפי ששמעתי מדרשן גדול כך: יעקב אבינו שולח מתנה מכובדת וגדולה מאוד לעשו כלשון הפסוק: "'עֲדִים מְאֹתִים וְחֲשִׁים עֲשָׂרִים, רְחִלִים מְאֹתִים וְאֵילִים עֲשָׂרִים. גְּמִלִים מִיְּמִינֵיךָ וּבְנֵיךָם שְׁלִשִׁים, פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנֶת עֲשָׂרִים, וְעִזִּים עֶשְׂרֵה". יעקב שולח לעשו מספר עצום 500 בעלי חיים! ועוד יעקב אינו מצמצם את הכמות אלא "וַיְרוּחַ תְּשִׁימוּ, בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר", וכל זה מלבד ילדיו ונכדיו שפחותיו ובנותיו. כאשר עוברים כולם מול פניו של עשו נאמר: "וַיֵּשֶׂא אֶת-עֵינָיו, וַיַּרְא אֶת-הַנָּשִׂים...". מה שאדם חושב והיכן

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורית בת רחל אורן בן אסתר סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת גילה חיה רונית בת סימי

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר רזי כרמית בת יהודית נטלי בת יונית

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג מרדכי צמח בן מזל שליט"א הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה ציון בן אורית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן עזרא עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה נעם דוד בן סימה בנימין בן יקוט גילה בת זוהרה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעימה גילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל כל עם ישראל

05/06/2010		כג' סיון תש"ע	
פרשת בהעלותך			
הפטרה: "וישלח יהושע"- יהושע פרק ב'			
ש. קיץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:06	20:18	21:14
ת. אביב	19:24	20:16	21:11
חיפה	19:27	20:19	21:15
ב. שבע	19:24	20:15	21:11

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

שואל ומשיב בהלכה – דיני שכנים

קיבלתי משכן הזמנה להשתתף בחגיגת הבר-מצווה של בנו. בתחילה היה בדעתי לא להשתתף, כיוון ששכן זה לא בא לשמחתי שלי, אולם העירו לי כי אם אעשה זאת אני עובר על איסור "לא תקום". הייתכן?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

אם ראובן לא השתתף בשמחתו של שמעון, אסור לשמעון להשיב לו 'כגמולו' ולהימנע מלהשתתף בשמחתו, ויש בדבר זה איסור "לא תקום" (ויקרא יט, יח). יתירה מזו, גם אם ילך שמעון לשמחתו של ראובן, ומזכיר לו: "איני כמותך שלא הופעת בשמחתנו". הרי הוא עובר על איסור "לא תיטור". (טובך יביעו).

החוב שהחזר

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו כיצד הקב"ה, עילת העילות וסיבת הסיבות, מסובב את העולם ומגלגל את הדברים בצורה זו או אחרת. ולהלן הסיפור מפי בעל המעשה:

"בבעלותי חנות גדולה של מוצרי מזון, יום אחד ראיתי שני ילדים עומדים בקרבת חנותי ומתלחשים ביניהם זמן רב. לבסוף אחד הלך ועזב את השני בוכה. הבטתי על הילד שמירר בבכי וליבי נצבט בקרבי, עזבתי לרגע את החנות ויצאתי אליו: 'ילד, למה אתה בוכה?' הוא הסתובב אלי, עיניו היו אדומות ונוצצות מדמעות, שאלתי בשנית: 'למה אתה בוכה?' והוא ענה: 'ראית אותך? ראית איך הוא לקח לי את הכסף? שנינו מצאנו שטר כסף ובאנו לקנות ממתקים, הוא לקח את השטר והלך'. 'אז בשביל כסף אתה בוכה? בוא איתי לחנות שלי'. הגענו לחנות והצבעתי על כסא שישב לידי, הוא מחה את דמעותיו ובינתיים ערכתי חשבון למספר קונים ולאחר שהתפנית שאלתי אותו כמה שאלות".

"התברר לי ששמו צביקה (שם בדוי) והוא גר במרחק מה מהעיר והגיע כדי ללמוד עם חבר. בדרכם מבית הכנסת הם מצאו כסף והתכוונו לקנות בו ממתקים בשוק, אבל חברו לקח את כל הכסף והשאיר אותו לבד. 'מה אבא שלך עושה?' שאלתי, הוא שתק ולא ענה. 'אברך?' שאלתי, הוא ענה בשקט: 'אבא שלי נפטר!' – 'מתי זה קרה?' שאלתי, 'לפני חודש, בתאונה' השיב".

"מיד העברתי נושא ואמרתי: 'בוא תעזור לי רגע עם הארגזים' הוא התלהב ועשה קצת סדר בחנות. לבסוף הוצאתי מכיסי 20 ₪ ונתתי לו והצעתי לו תשלום עבור העזרה אם יבוא לעזור לי מדי פעם בחנות. כך הכרתי את צביקה, שהגיע אלי כמעט כל יום באישור אימו. הוא סידר ארגזים, הכין שקיות, עזר לאנשים מבוגרים, שביקשו ממנו עזרה ועוד כל מיני דברים. דיברנו המון בדברי תורה, צביקה הלהיב אותי, הוא ידע משניות בעל-פה והסביר לי אותן יפה. לפעמים הלקוחות היו רואים אותנו לומדים יחד, וזה משך אותם לקנות אצלי. לפעמים הוא מכר במקומי, כשנעדרתי מהחנות לתפילת מנחה. הוא למד לערוך חשבון. עקבתי אחריו וראיתי כיצד הוא נזהר לשקול את הירקות ולא לטעות, הלקוחות ממש אהבו אותו, גם אני נקשרתי אליו".

"אולם מאז בואו של צביקה גיליתי דבר מוזר: ככל בעל חנות הסופר את הכסף בסיומו של יום הייתי בודק האם הסכום שנרשם בפתקית תואם לסכום שנמצא בקופה, עד שצביקה הגיע התאום היה מדויק. אולם מאז שהגיע לחנותי שמתני לב שנמצא בקופה הפרש חיובי. הייתי צריך לברר מהיכן נוספו שקלים לקופה? בימים הראשונים לבואו לא ייחסתי לכך חשיבות כי תליתי את זה בטעות אבל בבדיקות שערכתי בימים הבאים התחלתי לשים לב שיש יותר כסף בקופה, ספרתי שקל לשקל, כל פעם היה זה סכום אחר. ומה גיליתי? הסכום שנשאר לי עודף בקופה היה בדיוק הסכום שנתתי לצביקה בתור שכר על עבודתו".

"הייתי המום ותמהתי, האם הכסף שאני מעביר לצביקה חוזר אלי שוב לקופה? למה הוא עשה כך? לא ידעתי את הסיבה אך עקבתי אחריו. עד שיום אחד ראיתי במו עיני איך הוא מחזיר בחשאי את הכסף לקופה. 'מה זה?' שאלתי אותו. צביקה הסמיק. 'לא כולם', אמר. לקחתי אותו לצד ואמרתי לו: 'תבין ילד, אין לך מושג כמה אני פגוע ממך- אני נותן לך כסף ואתה מחזיר לי! אל תכחיש, למה אתה עושה את זה? זה כסף שלך, מגיע לך, הרי עבדת. וחוף מזה, אני נותן לך את זה מכל הלב!'. "

"צביקה במקום לענות פרץ בבכי מעורר רחמים. מי שראה אותנו חשב שאני מרביץ לו, לקוח אחד צעק לי: 'הי! למה הוא בוכה? הרבצת לו? מסכן, תרחם עליו!'. נעלתי זמנית את החנות וחזרתי לצביקה שנרגע בינתיים. 'החזרתי לך כסף לקופה, כי... לקחתי לך צ'ק במקום!'. 'מה???' אמרתי נדהם. צביקה שלף מכיסו צ'ק שרשום בו סכום 459 ₪. הצ'ק היה ישן והיה עליו חותמת מהבנק שהוא חזר, היו לי בקופה עשרות צ'קים ישנים שחזרו אותם הייתי מפקיד בידי עו"ד שיפעל ע"פ החוק להשיב לי את הכסף".

"צביקה, שחלק מעבודתו היה לסדר לי את הקופה, ראה את הצ'ק, שהיה רשום עליו 459 ₪ וכבר למד לזהות שזהו צ'ק שחזר. מה עשה? לקח את הצ'ק לעצמו וכדי שלא יהיה גזל היה מחזיר לקופה את הכסף שהרוויח מעבודתו אצלי. 'אבל למה, למה לקחת צ'ק שאינו שווה עבורך מאומה והחזרת לי כסף?' שאלתי מופתע. צביקה הראה לי ביד את הצ'ק שלקח ממני ואמר: 'תראה, תראה מי רשום כאן, זה אבא שלי שנפטר. אני מחזיר לך את החוב במקומו!'. "

מנויים: לקבלת העלון חנם ב- email מידי שבוע שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות בהלכה: נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633
---	---	--

רבי יהודה אסאד זצ"ל: נולד באסאד שבהונגריה בשנת ה'תקס"ג (1803). מגדולי רבני הונגריה. גאון אדיר בנגלה ובנסתר. עניו. מלומד בניסים. סייע לעניים וליתומים. לא הביט במראה ואף לא ידע כיצד הוא נראה. העיד על עצמו כי השכינה נשקפת בפניו. נודע כעילוי עוד מילדותו. נלחם נגד תנועת ההשכלה. שימש כרב בקהילת סרדהלי עד לפטירתו. נפטר ב-כ"ג סיוון ה'תרכ"ו (1866). חי כ-63 שנים. ציונו בסלובקיה.

אביו: ר' ישראל. **אשתו:** מרת אסתר אבאנני. **ילדיו:** ר' מרדכי, ר' יצחק משה, ר' אהרן שמואל, טשארנא בישיץ, הינדל ביכלר, שרל ביכלר, פרומט ויינר, מלי מירל מרים וזנר, ביילא שולמן.

רבותיו: ר' מרדכי בן אברהם בנט (מהר"ם בנט), ר' משה סופר (החת"ם סופר). **מספריו:** יחידושי ר' יהודה אסאד - פרקי אבות ידברי מהרי"א - יחידושי אגדה על התורה ודרושים, הספדים ומאמרים.

היה זה בשנת ה'תר"ח (1847), הייתה זו שנת פרעות במדינה, וכמובן שהיהודים היו קורבנות הראשונים. השמועה פשטה בעיירתו של ר' יהודה אסאד, שקבוצת שוודים מתכננת לערוך פשיטה על העיירה בליל הסדר, בשעה שכל היהודים מסובים לשולחן החג. באו ואמרו זאת לרב והוא ביקש מתושבי העיירה - שיעשו כולם את הסדר בצוותא. הוא ישב בראש ועודד את התושבים. כשבא הצופה והודיע שהשוודים מתקרבים לשערי העיירה, יצא הרב אסאד לקראתם, יחידי, כשהוא עטוף בקיטל הלבן, וצעד בבטחה לכיוון

השוודים. כשהגיע לטווח ראייה הוא קירב את השופר, שהיה בידו לפיו והחל לתקוע בו. בו במקום פרצה מהומה בקרב השוודים והם החלו לנוס בבהלה. במהלך המנוסה מתו רבים מהם, כשהם נרמסים בידי הסוסים וביד חבריהם הנמלטים.

בעקבות אירוע מופלא זה הוקמה אנדרטה גדולה בצקום, לזכר החללים שנפלו באותו לילה. כששמעו זאת תושבי העיר הגויים, נתמלאו קנאה והתארגנו לפגוע ברב העיר. הם ארבו לו בכיכר העיר, וכשהתקרב אליהם יצא אחד מהמון, אופה העיר, שהיה אדם אלים, ונפגף בחרבו כלפי הצדיק, שהתקרב אליו ללא פחד.

חמתו של אותו אופה בערה בו ביותר. הוא הניף את חרבו למעלה בכל כוחו על מנת להורידה בכוח ולנועצה בגופו של הרב. אולם כאן קרה הנס, ובמקום לנעוץ את החרב ברב, ירדה החרב וחתכה את ידו הימנית של אותו אופה. הבין מידוענו בשל מה הרעה ולאחר ימים ניתן היה לראותו מסתובב בעיירה ומזהיר את חבריו הגויים, מפני סופו של מי שמעיז לפגוע ביהודי. וכך פעל שנים רבות.

אחד מתלמידי הרב הקדוש, רבי יהודה אסאד זצ"ל, נסע ביער. והנה, בהיותו בלב היער התנפל עליו שודד, אשר ביקש לרצחו נפש. עמד התלמיד והתחנן על נפשו, שיחוס עליו, אך הרוצח לא הטה אוזן לבקשותיו. וכך, כשהחרב מונפת מעל ראשו, ניסה התלמיד לבקש מהרוצח בקשה אחרונה: "אנא תן לי שהות להכין עצמי לפרידה מהעולם הזה" - התחנן התלמיד - "אומר יודי וקריאת שמע, ולאחר מכן תהרגני". כך ביקש והתחנן לפני הרוצח כשדמעות זולגות מעיניו, ואומנם לאחר הפצרות מרובות ותחנונים, הקציב לו הרוצח האכזרי כרבע שעה לשם כך.

התלמיד החל בקריאת שמע בכוונה עמוקה, ובהתלהבות עצומה ובדבקות עילאית קיבל עליו עול מלכות שמים, ביודעו, שהנה זו הפעם האחרונה בה יזכה לקרוא קריאת שמע. כאשר סיים פקח את עיניו, מוכן לקראת מותו הקרב ובא, הביט נכחו לראות את רוצחו והנה להפתעתו הגדולה הרוצח איננו. הסתכל כה וכה, והרוצח נעלם כלא היה.

מיהר התלמיד, ונסע אל רבו. בבואו סיפר לו בהתרגשות את המאורע שעבר עליו. כשמוע רבי יהודה אסאד זצ"ל את הסיפור, שאל את תלמידו: "אמור נא לי, האם קראת קריאת שמע בהתלהבות גדולה כל כך, אי פעם בחיך? דע לך, כי מן השמים רצו ללמדך פרק בהלכות קריאת שמע, כי חייב אדם לקבל על עצמו עול מלכות שמים, ולדמות לעצמו, שזוהי הפעם האחרונה בחייו שהוא קוראה".

התמונה המופיעה הינה תמונה יחידה הקיימת. ולעצם קיומה ישנן שתי גרסאות, שהרי בחיי חיותו לא הניח לאף אדם לצייר את תמונתו. הגרסה הראשונה מספרת כי לאחר פטירת הרב, תלמידיו הרבים שהעריצו אותו ביקשו להנציח את תמונתו כדי שיישאר להם זכר. וע"כ גמרו בלבם מספר תלמידיו להלבישו בבגדי שבת והושיבוהו על כסאו לאחר פטירתו וכך ציירו את צורתו הקדושה. אומנם כל אלו אשר לקחו חבל הזה הרע להם במאוד לא הוציאו את שנתם!!! ונענשו עבור כי הטריחו את גוף קודשו אחרי פטירתו לטלטל אותו על צורך זה.

בגרסה אחרת, שסופרה ע"י הרב אברהם יהודה ליכט, מסופר שבשעת הלווייתו של הרב הובעה ע"י מאן דהו המשאלה להנציח את קלסתר פני הצדיק, הוצעה השאלה לפני כל אותם הרבנים שבאו להלווייתו, כדת מה לעשות? מצד אחד התנגד הרב בימי חייו להצטלם אולם מאידך גיסא, משתוקקים היו תלמידיו ומעריציו לראות פני רבם ולהשימו מול עיניהם תמיד.

לאחר דין ודברים, שארך זמן מה, פסקו רבני וגדולי הדור להתיר את ציור קלסתר דמותו הקדושה. לפיכך הלבישו את גופו הטהור בבגדי שבת והושיבוהו על כסאו כאילו חי וצילמוהו. התצלומים הופצו בכל קהילות הונגריה, ההכנסה הייתה 1200 פלורין. סכום שהספיק להשיא בכבוד הראוי את בתו הצעירה.

קיצור הסיפור משבוע שעבר: סיפור מופלא, שסיפר הרב זאיד שליט"א, ראש ישיבה בירושלים, על תלמידו אוריאל, שחלה ל"ע במחלה הנוראה בראש. בשלב ראשון נשלח לצרפת- אולם הטיפול לא צלח. התברר, שישנו פרופסור בעל שם עולמי בשם רייץ, המוכן להגיע מארה"ב לישראל. אולם עלותו הגבוהה של הניתוח שהגיעה לסך של \$130,000 היוותה מכשול רציני. בנוסף לסכום זה היה עליהם להמציא עוד כ-\$30,000 עבור שהיית הרופא בבית-מלון, שכירת חדר ניתוח בבית-החולים, טיסה, אוכל וכיו"ב. לאחר ששאלו את גדולי ישראל מה לעשות, נמסר על ידם שאי אפשר להטריח את הציבור בסכום כה רב.

למחרת התקבלה שיחת טלפון מאחותו של אוריאל, גב' אבוטבול. היא הודיעה בדרמטיות לר' זאיד כי אפשר לערוך את הניתוח. לשאלתו כיצד? היא הודיעה, כי **מסכימה היא למכור את דירתה הממוקמת בבית-שמש, במחיר נמוך של \$130,000 וזאת בתנאי שהקונה ייתן את הכסף במזומן.** הרב ניסה להניא ממעשה, אולם גמלה מחשבתה בה, למרות שיש לה שישה ילדים קטנים ובעל אברך. לאחר שנתנה את הסכמתה והדירה נמכרה, היה עליהם לגייס עוד סכום של כ-\$30,000 לצורך ההוצאות הנלוות הנוספות.

אחד התלמידים, שעליהם הוטלה האחריות לגייס את הסכום הנוסף, התקשר לרב וציין כי בעל המונית, אותו שכרו לצורך הגיוס, מבקש להחזיר ליעודה מזוודה קטנה שנמצא במונית. הרב בתחילה חשש מהעניין, אולם לאחר התעקשותו של בעל המונית, מר גבי, הרב הסכים. מה גדלה תדהמתם כאשר התבררה להם העובדה המופלאה, שהמזוודה מכילה סכינים ופנסים קטנים ושייכת, לא פחות ולא יותר, לפרופסור רייץ- האמור לערוך את הניתוח לאוריאל. הפרופסור סיפר כי המזוודה למעשה מכילה את כלי הניתוח שעלותם כ-\$400,000. כאשר הרב סיפר על ההשגחה העליונה- שדווקא המזוודה נמצאה ע"י תלמידיו, שאספו למעשה כסף בשביל הפרופסור, ועוד הגדילה לעשות אשה אחת שמכרה את דירתה כדי לממן את הניתוח, בשעה שלה ולששת ילדיה ולבעלה האברך אין מקום מגורים, הפרופסור עיקל את הדברים במחשבתו והציע לבצע את הניתוח בחינם!

"באותו שבוע נכנס אוריאל לניתוח ע"י פרופסור רייץ. לִבְנוֹ פעם, ותפילותינו בקעו רקיעים. למחרת התברר לנו שהניתוח הצליח!!! אוריאל בריא לחלוטין! גב' אבוטבול, אחותו היקרה של אוריאל, הייתה צריכה לפנות את דירתה לקונה על-פי החוזה. היה עליה לחפש דירה חילופית. וכך ישבה עם בעלה, כדת מה לעשות, ואמרה: 'אתה יודע, אם כבר אנחנו מחפשים דירה חדשה, אולי נחפש דירה בירושלים. כל חיי חלמתי לגור שם'. 'מה ירושלים?' - עונה בעלה - 'יש לך מושג מה המחירים שם כיום?... הרי הרי \$130,000 שיש לך מספיקים אולי למחסן בירושלים.... לא לדירה!'.

גב' אבוטבול לא השתכנעה, נסעה לחברתה המתגוררת בירושלים ובקשה ממנה: 'תסייעי לי למצוא דירה'. חברתה לקחה אותה למתווך בשכונת קריית-משה, והמתווך צחק בפניה ואמר: 'ב-\$130,000 תוכלי לקנות כאן לחם וחלב, לא דירה!'. יצאה גב' אבוטבול והחלה להסתכל סביבה, לפתע צדה עינה מודעה על מכירת דירה, שנתלתה בדירה בבניין ממולה. בלי לחשוב פעמיים, עלתה לדירה זו ונקשה על הדלת. הדלת נפתחה בידי גברת מופתעת."

'זה בקשר למודעה', התנצלה והוכנסה לראות הדירה. הדירה הייתה מטופחת, יפה וגדולה- חמישה חדרים. 'כמה אתם דורשים עליה?' שאלה, אך הגברת אומרת: 'קראתי לבעלי והוא יגיע ויסכם איתך על מחיר'. 'אך יש לי בעיה, אני מוגבלת מאד במחיר' - עונה לעומתה גב' אבוטבול, אך היא בשלה: 'כשיבוא בעלי- תדברי עימו והוא יתגמש איתך...'. בעל הדירה הגיע והחל לספר בשבח הדירה, כיווני אוויר וכו', 'כמה אתה רוצה עליה?' - שואלת גב' אבוטבול. '\$310,000' - עונה בעל הדירה. 'אך יש לי רק \$130,000...' - היא משיבה. 'מה? אז למה קראתם לי? חשבתי שמדובר בלקוחה רצינית!' כעס לעומתה. גב' אבוטבול ניסתה להסביר: 'תבין, הייתה לי דירה ברמת בית שמש, ומכרתי אותה בשביל הוצאות ניתוח לאחי. לבסוף בנס חזר אלינו הכסף ואני רוצה למצוא דירה בירושלים, בעיר שאני כל-כך אוהבת!'.

'מה אמרת?... ניתוח לאחריך? האם קוראים לך במקרה גב' אבוטבול?' - שואל בעל הדירה. 'כן' - עונה היא בשקט. 'אני הוא הנהג, גבי, שאצלי הייתה המזוודה של פרופסור רייץ! וואו... אני לא מאמין, אחותו המיוחדת של אוריאל נמצאת בביתי, ועוד רוצה לקנות את הדירה שלי!' גבי הנהג, בעל הדירה, התקשר אליו (אל הרב זאיד) ואמר לי: 'תראה, אני מוכר את הדירה שלי מפני שקיבלתי בירושה מאימי ע"ה וילה בישוב שקט, והנני רוצה לעבור לשם. מתחשק לי למכור לגב' אבוטבול היקרה את הדירה ב-\$130,000... מה אעשה?' אמרתי לו: 'חכה, אינך מוכר לה את הדירה! אנו ניסע מחר לרבי דוד אביחצירא ונשאל לפיו'. למחרת, כבר היינו בנהרייה אצל האדמו"ר. וכך הצדיק אמר: 'תמכור לגב' אבוטבול את הדירה, ותזכה אתה ואשתך לאריכות ימים ושנים!'.

זכתה גב' אבוטבול, בזכותה ניצלו חיי אחיה אוריאל, ובחסד זה קיבלה דירה מעולה בירושלים עיר הקודש, והכול בהשגחה פרטית וניסית שלא תאומן. החודש תתקיים אי"ה מסיבת הודיה על הצלת אוריאל ממוות, שהרב זאיד ישתתף בה בע"ה. האדמו"ר רבי דוד חי אביחצירא שליט"א הוסיף ואמר על סיפור זה: "זהו אחד מסיפורי ההשגחה הפרטית הגדולים שנתקלתי בו בעשור האחרון".

<p>הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל משה בן עליזה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איריין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חווה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעימה ז"ל יהודה בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב אטון שבתי בן אסתר זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל שבתי בן רנדה ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל בורך בן ורדה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל משה כרמלי בן נעימה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותן ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חבובה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל יעקב בן בת-ציון ז"ל</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנינה ז"ל בן יעקב ויהודית ה"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
---	--	---	--	---